

40

година
музичког
програма
Културног центра
Београда

Понедељак, 8. јун 2026. од 19.00 до 22.00
Ликовна галерија и Галерија *Artget*
Културног центра Београда

Музички програм:
Љубица Солунац и Дамјана Његић

Културни центар Београда
Кнез Михаилова 6/1, Београд
www.kcb.org.rs

Програм подржава Град Београд –
Секретаријат за културу.

Музика је најмоћније средство васпитања.

Музика је нарочито важна у духовном и моралном васпитању младих. Њени ритмови и мелодије дубоко продиру у унутрашњост душе и доносе јој отменост, склад и лепоту. Подстицањем љубави према лепом и добром ствара се хармонична и праведна личност, која је спремна да служи заједници.

Тако је говорио Платон, пре више од две хиљаде година, а ми нисмо могли ни да наслутимо пре четрдесет година, да ћемо у периоду који је пред нама, све до данашњих дана, остваривати његове поуке, убеђени у смисленост и значај онога што радимо.

Почели смо 1986. године, као део програма Београдског лета, доста храбро и одважно, ангажујући одмах већ афирмисане музичаре наше земље. Међутим, убрзо смо схватили да подијум Ликовне галерије Културног центра Београда треба уступити пре свега младим музичарима, којима афирмација тек предстоји. Многи талентовани музичари своје прве кораке начинили су управо овде, код нас, у редовном програму Концерата у Галерији. Дали смо им још један подстицај, директан пренос њиховог музицирања на таласима Програма 202 Радио Београда, у емисији *Драгсџор озбиљне музике* Дејана Ђуровића. Концерти су тада почињали у поноћ. Такав је био и њихов назив – *Поноћни концерти озбиљне музике*. Била је то атракција за наш град. Ликовна галерија је углавном била препуна, а у публици би се увек нашло и неколико странаца, шетача Кнез Михајловом улицом.

Ентузијазам је био велики, и код музичара, али и код нас, организатора. Узрастали смо заједно. Они, освајајући нове подијуме, а ми, ширећи музику на циклусе нових концерата, на фестивале, на сарадњу са бројним иностраним културним центрима, са установама културе широм Југославије.

Тако су настали фестивали *Флауџа увек и свуда* (десет година постојања), *Пролећни фестивал камерне музике* (десет година постојања), *Септембарске вечери духовне музике у Саборној цркви* (четири године), *Фестивал Дани орђуља - Dies organorum* у Катедрали Блажене Дјевице Марије (двадесет пет година...), *Фестивал Ars vivendi clavicembalum* (двадесет две године...), као и неки краткотрајни фестивали: *Српска изворна музика*, *Фестивал кларинетиста*, *Фестивал Децембар свира цез...*

Од посебног значаја, у правцу едукације, сугурно је дугогодишња сарадња са Интерпретативним студиом виолине професора Дејана Михаиловића из којег су израсли врхунски виолинисти наше земље, али и Летња школа орђуља, као пратећи програм Фестивала орђуља, коју воде извођачки виртуози и педагози, учесници нашег фестивала, орђулаши угледних европских подијума и универзитета.

Осим у споменутих просторима, а пре свега у простору Културног центра Београда, наше концерте реализовали смо и на другим местима у граду: у Уметничком павиљону *Цвијетџа Зузорић*, у

Атријуму Народног музеја, у галерији *Пројрес*, на Коларцу... Концерти афирмисаних уметника из земље и иностранства најчешће су одржавани у Свечаној сали Скупштине града Београда. Незаборава је концерт уметника из Јапана и музицирање на њиховим традиционалним инструментима. Свакако, сећамо се и атрактивне изложбе традиционалних музичких инструмената из Индонезије, уз концерт извођача, одевених у традиционалне костиме своје земље.

Ово је само један кратак увид у музички програм Културног центра Београда. Ако бисмо набрајали, дуго би трајало... Ипак, поменимо и заједнички концерт српских и француских музичара у нашем Културном центру у Паризу, у директном преносу у емисији Драгстор озбиљне музике, као и четворомесечну размену и промоцију најталентованијих младих уметника из Србије и Словеније, такозвани *Културни мост*, такође у директном преносу на таласима емисије *Драгстор озбиљне музике* Програма 202 Радио Београда. Било је то југословенско културно јединство у етру. Истовремено, и једна од последњих културних сарадњи земље која нестаје. Југославије!

Током четрдесет година постојања музичког програма Културног центра Београда, одржано је око четири хиљада концерата, а наступило је сигурно преко хиљаду извођача. И упркос важности и лепоти свих програма, чини нам се, након свега, да је најдрагоценија подршка младим музичарима и помоћ у њиховим првим концертима, и наша стрпљивост да након прве, добију и другу шансу, и трећу..., све док не учврсте своје кораке и задобију крила. Неки од њих, закорачили су и на светску музичку сцену, па нам сада долазе као гости, а ми их са посебним емоцијама слушамо из публике. Афирмација управо овог програма (већ дуго, одвија се у Галерији *Архитек* КЦБ-а) подстицајна је за младе музичаре који долазе на светлост музичке сцене, што указује на виталност наших програма и на привлачност озбиљне музике, упркос великој конкуренцији других опредељења у музичком стваралаштву.

Надамо се да ће се у годинама које долазе овај тренд наставити, и да ће се временом број наших јубилеја повећавати.

Нена Михајловић Влајковић,
уредница музичког програма у периоду 1986–2010

Неизоставан део музичког програма увек је била наша публика (фотографија са отварања фестивала *Флаута увек и свуда*, 21. август 1995)

Сарадник и пријатељ више од 30 година – Дејан Ђуровић и емисија *Драгстор озбиљне музике* Београда 202

40

Волфганг Амадеус Моцарт
Менует
из Свите *Мала ноћна музика*

Петар Иљич Чајковски
Наполитанска песма
из балета *Лабудово језеро*

Дарко Кљајић
Девојко мала
из филма *Љубав и мода*

Фридеман/Мајерс
Rock Around the Clock

Конзорт флаута *Јаков
Срејовић*

Љубомир Димитријевић
Милица Јевић
Тамара Драгићевић-Цвејић
Светлана Новаковић
Јелена Шпановић
Ана Младеновић
Ивана Ђорђевић
Тијана Титуновић
Петар Ивановић
Милан Ивановић

Конзорт флаута *Јаков Срејовић* је основан на иницијативу флауисте Љубомира Димитријевића у Београду 1987. године. Ансамбл су чинили ученици проф. Димитријевића, а до данас је кроз ансамбл прошло преко 60 флауиста.

Одржали су бројне концерте у Ликовној галерији, како у оквиру редовног програма, тако и у оквиру фестивала *Флауџа увек и свуда* (1995–2004) који је нераскидиво везан за визију професора Димитријевића. Поводом нашег јубилеја, окупили су се флауисти који су чинили ансамбл деведесетих година, током првих издања фестивала.

Тај непоновљиви и јединствени звук има такву снагу да може, ако то заиста желимо и прихватимо, да нас сачува и води кроз живот пун искушења, замки и препрека.

Љ. Димитријевић

Ансамбл са плакатом за *Концерт у Галерији* 26. фебруара 1990. године, који је руком исписивао Марко Живановић

40

Одсек за српско традиционално певање и свирање у Музичкој школи *Мокрањац* основан је 1995. године као први такав одсек у историји српског школства. Главни циљ одсека је рад на очувању, неговању и извођењу традиционалних песама и инструменталних мелодија из крајева где живе и где су некада живели Срби.

Са овим циљем, кратко време, музички програм КЦБ-а организовао је фестивал *Српска изворна музика*. На иницијативу Нене Михајловић у Ликовној галерији у децембру 2001. године окупили су се извођачи српског традиционалног народног певања и свирања посвећени аутентичном изразу. Први концерт на овом фестивалу одржали су ученици Одсека за српско традиционално певање и свирање МШ Мокрањац.

Висок ђенџер
У тосиоћа Маре
Ој, Јаїњило
Ја у башии
Мој грајане, ђишјај своје маме

Ђурђија Стакић
Анђелија Бајић
Павлина Радовановић
Милица Пејић
Јоана Субић
Маша Петровић
Анастасија Којић
Бојана Трајковић

Плакат фестивала *Српска изворна музика* из 2001. године

40

Сейтембарске вечери духовне музике у Саборној цркви је фестивал који је током 4 године постојања (1989–1992) публици пружио прилику да открије богато наслеђе црквене хорске музике, представљајући тада јединствен културни догађај у престоници. У Саборној цркви наступали су наши најзначајнији воклани састави, као и гости из Русије и Бугарске (Пермски мушки воклани квартет...). Хорска музика била је присутна и на програмима *Концерата у Галерији* током 40 година трајања, као и на фестивалу *Дани орџула* који Културни центар Београда организује већ 25 година.

Овог пута духовну музику извешће *Хористи Дечијег културног центра Београд* који су недавно освојили 1. награду за извођење духовне композиције *Полијелеј* на Фестивалу ФЕДЕХО. Ансамбл чине талентована деца предшколског и основношколског узраста, која показују надареност и креативност у области певања и љубав према музици. Хор је наступао на многим манифестацијама и фестивалима широм Европе и у Кини. Наш најактивни дечији ансамбл са успехом води оснивачица хора и диригентка **Невена Ивановић**. Ансамбл већ низ година сарађује са КЦБ на многим пројектима.

Мирољуб Аранђеловић
Расински
Љуби ближњеј свој

Полијелеј, руски напев

Хористи Дечијег културног центра Београд
диригент: Невена Ивановић

Концерт *Класику, молим!*, Светски дан музике, 21. јун 2020, Галерија *Артгет*

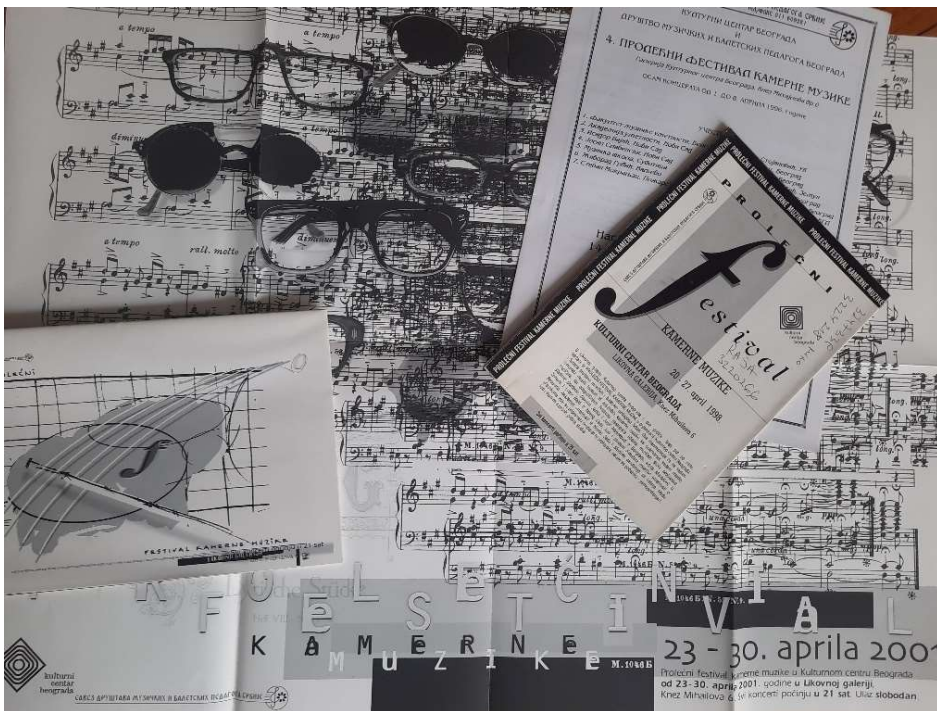
40

Студенти камерне музике Департмана музичке уметности Академије уметности у Новом Саду из класе Бориса Брезовца представиће своју Катедру коју је дуги низ година водио пијаниста, композитор и професор Зоран Јовановић.

На иницијативу професора Јовановића, покренут је *Пролећни фестивал камерне музике* који је до 2001. године организован у Ликовној галерији Културног центра Београда. На сваком фестивалу је учествовало око 50 младих музичара, ученика и студената из Србије из класа око 20 професора. Партнер у организацији фестивала био нам је Савез друштава музичких и балетских педагога Србије.

Дмитриј Шостакович
Клавирски трио бр. 1
у це-молу, оп. 8

Клавирски трио
Бојана Вујић, виолина
Катарина Буљанчевић, виолончело
Богдан Спасић, клавир

Плакати и програми *Пролећног фестивала камерне музике* 1996, 1998, 2000. и 2001. година

40

Ансамбл *Ренесанс* је основан 1969. године и најстарији је ансамбл за рану и традиционалну музику у региону. Специјализовани су за извођење средњовековне, ренесансне и барокне музике, користећи реплике историјских инструмената. Током више од пола века, одржали су преко 2000 концерата широм Европе, Блиског Истока и северне Африке, и допринели афирмацији ране музике у Србији.

Први концерт који је организовао музички програм Културног центра Београда био је концерт Ансамбла *Ренесанс* под називом *1000 година балаге*.

Анонимни аутор, 14. в
Canzonetta Tedesca

Кантиге о Богородици
(*Cantigas de Santa Maria*)
Queen a omagen da Virgen
(Кантига 353)
Soto róden (Кантига 166)

Ансамбл *Ренесанс*

Предраг Ђоковић, контратенор
Љубомир Димитријевић, блок
флаута
Ана Младеновић, блок флаута
Срђан Станић, фидел
Тина Младеновић, харфа

40

Милош Раичковић
Пролећни валцер (2025),
композиција посвећена
Наташи Митровић

Наташа Митровић, клавир

Композитор и диригент **Милош Раичковић** (Београд, 1956) студирао је са Василијем Мокрањцем, Оливијеом Месијаном и Дејвидом Дел Тредићијем. Предавао је на универзитетима у САД и Јапану. Живео је у Београду, Паризу, Лос Анђелесу, Хонолулу, Хирошими и Њујорку, где данас борави подједнако колико и у Београду. Био је члан и један од оснивача *Ансамбла за групу нову музику* (1977). Критичар Марк Свед карактерише Раичковићеву музику као *јединствени њојсџодерни одговор како на минимализам, џако и на мултикултурализам*.

Милошеву музику изводили су разни извођачи већ од првих концерата у Ликовној галерији КЦБ-а. Његов ауторски концерт у оквиру циклуса *Београдски композиџиџори у свеџу*, одржан је 2007. године у Свечаној сали Скупштине Града када су, између осталих наступили и Милош Петровић и Нада Колунџија.

Пролећни валцер је написан за пијанисткињу Наташу Митровић 2025. године. Наташа је овај валцер премијерно извела на Коларцу те исте године, у оквиру њеног извођења збирке моје клавирске музике под називом *Иниџимна хроника*. *Пролећни валцер* је део четвороставачне клавирске композиџије *Валџери џоџишњих доба*, коју сам прошле године и оркестрирао.

Милош Раичковић, Београд, 2026

Пијанисткиња **Наташа Митровић**, завршила је ФМУ у Београду, у класи проф. Мирјане Шуице Бабић. Добитница је Фулбрајт стипендије за 2004/2005. годину, када се усавршавала на више факултета у Америци: Џулијард у Њујорку, Де пол Универзитет у Чикагу, Универзитет у Мичигену. Одржала је преко 50 солистичких реситала и концерата камерне музике широм земље и у САД, Кини, Кувајту, Европи. Као солиста је наступала са различитим српским симфонијским оркестрима. Ради као редовни професор на клавирској катедри ФМУ у Београду. Бројни су њени наступи, као и наступи њених студената у оквиру циклуса *Конџерџи у Галерији*.

40

ВОДЕНИ ТОНОВИ
(WATER TONES),
филм
Данијеле Поповић,
Милоша Раичковића и
Николе Гачпара

Музика:
Милош Раичковић

Изводе:
Данијела Поповић и Милош
Раичковић

Монтажа:
Никола Гачпар

Водени тоновни (*Water Tones*) је кратак филм који смо Данијела Поповић и ја заједно осмислили и снимили у Њујорку 2020. године. Музика се заснива на мојој истоименој композицији за ансамбл клавијатура из 1977. године. У овој (филмској) верзији, музика настаје као резултат интеракције тела и осећања два извођача (Данијеле и мене). Музику изводимо седећи између два клавира, а сакривени испод плавог платна, које дочарава воду. У својој креативној монтажи овог снимка, Никола Гачпар призива визуелне утиске воде.

Милош Раичковић, Београд, 2026.

Данијела Поповић се преселила у Њујорк 1990. године како би наставила студије на Џулијарду. Била је главна пијанисткиња дечачког и женског хора Харлема, наставница клавира и шеф катедре за клавир. Суоснивач је и члан женског ансамбла *D'Divaz* за који је и компоновала. Била је резиденцијални уметник групе *Storm King*, организовала је концерт у корист обнове Дечје болнице у Београду и глумила је у филму *Yugo Divas*. Данијела је студирала глуму у *HB* студију. Такође је чланица пројекта *Necessary I.T.E.M.S. Project*, позоришног ансамбла са седиштем у Њујорку. Данијела је одржала преко 500 концерата и реситала.

Новогодишњи Концерт у Галерији у сарадњи са Драгстором озбиљне музике Београда 202 (28. децембар 1987) – Данијела Поповић и Дражен Домјанић

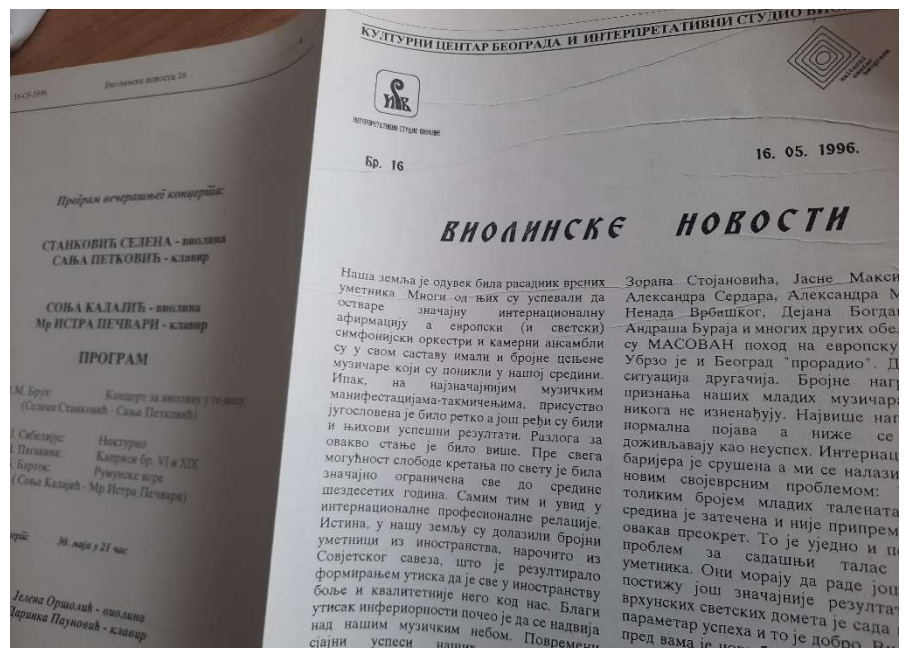
40

Само онај ко мисли својом главом и поседује праве стваралачке предиспозиције може постићи и прави уметник. Остали ће остати у предворју уметности, па макар обишли и целу земљину кућу тражећи „онога“ који ће их постићи на место које су замислили у својим аистрактним жељама.

Виолинске новости бр. 63. 26. март 1998.
проф. Дејан Михаиловић

Интерпретативни студио виолине (1986) основао је истакнути виолиниста и професор Дејан Михаиловић. Познат по својој специфичној музичкој едукацији, врло брзо је привукао талентоване младе виолинисте. Важан део едукације било је често наступање пред публиком, а подијум Ликовне галерије КЦБ-а био је право место за извођење концерата. У интензивном раду и у сарадњи са пијанисткињом и професорком мр Истром Печвари, кроз дугогодишње постојање и бројне концерте, ИСВ је изнедрио генерације успешних виолиниста.

Према подацима у архиви, од јануара 1996. до децембра 1998. године Културни центар Београда и Интерпретативни студио виолине објављивали су једном недељно лист *Виолинске новости* који је уређивао проф. Дејан Михаиловић. Лист је пратио концерте младих виолиниста у Ликовној галерији Интерпретативни студио виолине који су се одвијали сваког четвртка (у периоду пре 1996. концерте је пратио билтен скромнијег формата). У првом броју стоји: *...Сам назив говори да су амбиције проширене и да ће се на страницама Виолинских новости налазити информације из света виолинизма, како оних које се односе на збивања у земљи тако и у иностранству...*

40

Издање *Виолинских новостии* бр. 16 од 16. маја 1996. године, пратило је наступ виолинисткиње Соње Калајић и пијанисткиње Истре Печвари, неизоставног члана тима Интерпретативног студија виолине.

Соња Калајић је дипломирала и магистрирала на ФМУ у Београду у класи проф. Дејана Михаиловића. Као солиста, нашој публици донела је низ премијерних извођења. Била је асистент Дејана Михаиловића и Ирине Јашвили на Академији у Источном Сарајеву. Усавршавала се из области интерпретације и аранжирања танго музике у Буенос Ајресу. Од 2008. године учи да свира тестеру код Родрига Гере - једног од највећих познавалаца овог инструмента. Компонује од деветнаесте године: *У комјоновању уживам на посебан начини и са годинама ме све више привлачи... у томе видим све већи смисао*. Чувени виолиониста Немања Радуловић, уврстио је Соњину композицију *Вајра сузе* на свој албум *Journey East* 2014. у издању Дојче Грамофона.

Овом приликом ће јој се придружити кларинетиста Дражен Тиквеша и пијаниста Владимир Глигорић (један од учесника пројекта *Forty Fingers* 2008-2009, Културног центра Београда и Удружења *Colle Ionci* из Велетрија, Рим).

Соња Калајић

*Срболеји (онима који бирају небо
умейо земље)*

из Свите за виолину, кларинет и
клавир *Српске митолошке слике*

Соња Калајић, виолина

Дражен Тиквеша, кларинет

Владимир Глигорић, клавир

Професор Дејан Михаиловић са младим виолинистима, полазницима
Интерпретативног студија виолине

40

Александра Вребалов
Дунавска еџида за
препарирани клавир (2022)

Нада Колунџија, клавир

Пијанисткиња **Нада Колунџија** је страствени сакупљач, извођач и промоћер савременог светског репертоара и музике из Србије и региона. Она упознаје публику са делима 20. и 21. века и свој обимни репертоар стално проширује новим композицијама. Њени солистички наступи особени су по имагинативним програмима и високо оцењеним интерпретацијама, а у више наврата су означени као врхунци сезоне.

Када смо је питали о сарадњи са музичким програмом КЦБ, написала је:

Година две хиљаде четрнаеста!
Разговор *Нена – Нага*

Нага: Нено, шта мислиш да одсвирам код тебе 2-3 концерта савремене музике. Да буде као неки преглед клавирске музике у последњих 100 година?

Нена: Боже Надо, па наравно. Хајде три! Хајде дан за даном. То би било сјајно.

Нага: Јаој, супер! Хвала ти, Нено. Јављам датуме и програме.

Размишљам... па да ли сам ја нормална? Како ћу дан за даном толики програм. Прегледам партитуре, распоређујем композиције да добијем логичне целине и схватам да је неизводљиво сва та нова дела припремити и свирати дан за даном. Али тај ветар у леђа, то поверење и Ненина радост учиниле су да успем да припремим програме али су ипак одсвирани у размацама од по пар недеља, ако се добро сећам.

Ненине наследнице Љубица и Дамјана су бринуле о свему, онако, невидљиво, ненаметљиво и поуздано. Један од концерата је био у проблему, јер се јако чула фонтана. Публика стоји у реду на степеништу, концерт касни, а фонтана урла. Ко ће да затвори воду у шахту? Ко ће то да реши? Добровољаца нема. *Ма ја ћу га је заћворим*, каже Љубица. Остајем у паници јер не знам колико је то опасно. У једном моменту звук фонтане престаје, публика улази, стиже и Љубица и концерт је могао да почне.

40

Виолончелисткиња **Сандра Белић** је професорка виолончела на ФМУ у Београду. Одржала је реситале и наступала као солисткиња са оркестрима широм света. Домаћи и страни композитори су јој посветили своја дела. Била је уметнички руководилац *Чело фест*а.

Флаутиста **Љубиша Јовановић** је професор флауте на ФМУ у Београду. Добитник је најпрестижнијих награда и друштвених признања у земљи, као и Награде за животно дело кинеске асоцијације флаутиста. Наступао је широм света. Радио је као соло флаутиста Београдске опере и балета, Симфонијског оркестра РТС и Београдске филхармоније.

Један од заједничких наступа који они, а и многи са радошћу памте био је онај на Новогодишњем Концерту у Галерији у сарадњи са Драгстором озбиљне музике Београда 202, 28. децембра 1987. године.

Лудвиг ван Бетовен
Дуо бр. 1 у Це-дуру
Allegro comodo
Larghetto sostenuto
Rondo – Allegro

Љубиша Јовановић, флаута
Сандра Белић, виолончело

Новогодишњи *Концерт у Галерији* у сарадњи са *Драгстором озбиљне музике* Београда 202 (28. децембар 1987) – Љубиша Јовановић и Сандра Белић

40

Сергеј Рахмањинов
Елегија у ес-молу, оп. 3/1

Биљана Горуновић, клавир

Пијанисткиња **Биљана Горуновић** је професор на Катедри за клавир на Академији уметности у Новом Саду, а предаје и на ФМУ у Београду. Као солисткиња је наступала са свим значајним оркестрима у земљи. Одржала је низ солистичких концерата у Русији и широм бившег Совјетског Савеза, као и у Европи. За нас у Културном центру Београда посебно се издваја њен концерт у Свечаној сали Скупштине Града у децембру 2008. године када је са гостом Јованом Богосављевићем извела Сонату за виолину и клавир Василија Мокрањца.

40

Петар Иљич Чајковски
Мелодија

Фриц Крајслер
Мали бечки мариш

Весна Станковић, виолина
Татјана Шурев, клавира

Астор Пјачола
Обливион

Татјана Шурев, клавира

Виолинисткиња **Весна Станковић** је тражени солиста, камерни музичар, вођа оркестра и педагог. Била је победница многих такмичења у родној бившој Југославији, пре него што је дошла у САД да студира на Институту Куртис и на Џулијарду. Професор је виолине на Универзитету уметности у Грацу и концертмајстор Бечке Волкопере. Као солисткиња је наступала у свим већим градовима широм света. Као вођа Камерног оркестра Европе, и као концертмајстор Бечког камерног оркестра, сарађивала је са неким од најцењенијих диригената и солиста.

Татјана Шурев је почела да концертира веома рано, наступајући широм Европе, Русије, САД и Азије. Дуги низ година је живела у САД, где је, између осталог предала на Универзитету Мајамија. Добитница је бројних награда и признања у Европи и у САД.

Као дуо, наступале су крајем осамдесетих на *Концертима у Галерији*.

Нена Михајловић најављује наступ дуа Весна Станковић и Татјана Шурев, Ликовна галерија КЦБ

40

Рејналдо Ан
За Клорис

Анета Илић, сопран
Лидија Станковић, клавир

Шуман/Лист
Посвећа

Лидија Станковић, клавир

Анета Илић је професорка соло певања на ФМУ у Београду и једна од водећих вокалних уметница Србије. Наступала је широм Европе као концертна певачица и као солиста са оркестром. Основу њене концертне делатности чине реситали са клавиром, а нарочито треба истаћи њене интерпретације вокалних дела домаћих ауторки и аутора.

Лидија Станковић је професорка клавира на ФМУ у Београду. Као солисткиња је наступала са значајним оркестрима са подручја бивше Југославије. Одржала је солистичке концерте широм Европе. Велику пажњу посвећује интерпретацији дела из српске музичке баштине. Чланица је Ансамбла за *групу нову музику* од његовог оснивања.

Када смо после концерта Лидије Станковић (27. јануара 2026. у Галерији *Артџет*) поменули идеју да наш јубилеј прославимо једним великим концертном у јуну, без размишљања и питања Анета Илић је рекла: *Рачунај на мене!* Овакав одговор нас је учврстио у намери, и уверио нас да су *Концерти у Галерији* важан део рада многих наших најзначајнијих музичара.

Дуо Лидија Станковић и Александар Маџар, Новогодишњи *Концерт у Галерији* у сарадњи са *Драгстором озбиљне музике* Београда 202, Ликовна галерија КЦБ, 28. децембар 1987.

За потребе поставке у Галерији *Архитеџ* и боршуре, коришћене су фотографије из архиве Културног центра Београд аутора Зорана Павловића, као и фотографије из архиве Интерпретативног студија виолине и Ансамбла *Ренесанс*.

А после концерта на програму ће бити *Madmuazel* розе брут, пенушавац од мерлоа, сув, воћан и освежавајући, направљен *Charmat* методом знањем и руком енолошкиње Тање Дракулић (берба 2025, винарија *100 жена*).